

'Er stonden geesten op de foto's!'

07 mrt. 2023

Bijzonder

„Na heel veel visumrompslomp en -stress konden mijn reisgenoot en ik een rondreis door Myanmar maken. Alsof we teruggingen in de tijd: ossenkarren, paard en wagen en heel veel mensen op de fiets. Spullen worden op het hoofd of de rug gedragen. Er was nauwelijks automatisering of mechanisering in de visserij en landbouw. Wel ongelooflijk veel rijkdom van het land: groente, fruit, rijst, teakhout, edelstenen, koper... Door de hoeveelheid eten die er lokaal was, zagen we nauwelijks echt honger. De hygiënische omstandigheden (schoon drinkwater, sanitaire voorzieningen) lieten wel te wensen over. Maar de glimlach op de gezichten van de inwoners, de tevredenheid, waardigheid en de vrolijke kinderen waren bijzonder.”

Ver

„Een vriendin van mij woonde op Maui, Hawaï. Samen met een reisgenoot ging ik naar Kauai, Oahu (met hoofdstad Honolulu), Molokai en Maui. De ruige natuur, de rotsen aan de kust, de metershoge golven waarop werd gesurfd en al het groen hebben diepe indruk gemaakt.”

Magisch

„Mijn broer ging een jaar op wereldreis, waarop ik vroeg: 'Waar ben je met je verjaardag? Dan kom ik even langs om je te feliciteren.' Hij zou op Paaseiland zijn, hij wilde die beelden uit de stripverhalen (*Donald Duck* en *Suske en Wiske*) in het echt zien. Het leek hem wel wat om naast zo'n beeld z'n verjaardag te vieren. Zo geschiedde: bij zonsopgang vierden we onder die enorm grote beelden zijn verjaardag.”

Altijd mee

„In de handbagage dingen die belangrijk zijn en spullen voor een overnachting. Wat ik ook altijd bij me heb, zijn een zonnebril, een hoedje/petje tegen de zon en een fotocamera.”

Ontmoeting

„De taxi waarop we 's avonds stonden te wachten op Hawaï kwam maar niet. Naast ons stond een Amerikaans stel ook te wachten en we raakten aan de praat. We moesten dezelfde kant op en besloten dat als die taxi kwam, we 'm zouden delen. Achterin liet de vrouw me reisfoto's op haar digitale camera zien. Zij vertelde dat er op haar foto's overleden mensen zichtbaar waren. Ze zag ze zelf niet, maar op de foto wel. Ze toonde me diverse foto's waarbij ik duidelijk een soort gedaantes zag, als mistflarden. Grote groepen en soms een paar bij elkaar. Ze zoomde in en je zag duidelijk gezichten. Ze bleef

maar foto's tonen, ook van die avond, om te bewijzen dat het geen kolder was. Het intrigeerde me, want hoe kan het dat de camera iets vastlegt wat we op het oog niet zien? Spooky! Ik was blij toen we op de bestemming waren."

Wil nog...

„Tot een paar jaar geleden had ik wel wat bestemmingen op mijn lijstje staan waar ik naartoe wilde. Maar ik hoef niet meer zover weg."

Ook in de rubriek Mijn Reis? Mail naar vrij@telegraaf.nl.